

Bródy László

Cimitero Israelitico

Signora M. S. emlékére

*A régi temetőben, hova gyéren süt be a nap,
Gabiról, Manuello fiait alszanak,
akiket Izabella s Ferdinánd űzött el,
a száműzött, a vándor itt új hazára lel.*

*Pereg a perc a percre, idővé lesz a perc,
a régi temetőben már négy éve pihensz.
Itt csend van, a fenyők közt egy örökléten át
rózsáit terem emléked, szekfűt és violát.*

*Itt laktál kint a Lidón, a Via Spalatón,
s kertes öröklakásban örökre itt lakol
a szép Velence legszebb virágos szigetén:
kék tengerben örökzöld liget, mely csupa fény.*

*Itt jó lehet pihenni, nem barsog a Canal,
ott kívülről szép az élet, itt bent szép a halál.
Csend van, a csend zenéje az ég felé ível,
a csendet pár turista lépése veri fel.*

*Te nem hallod a lármát, piros hajnalba már
fütytyével és dalával nem kelt fel a madár.
A holdas éjszakában sem tör meg a varázs,
feléd sosem hallatszík a kutyaugatás.*

*Nem zúg a repülőgép és hajó sem sípol,
nem tépi fel a csendet dubaj zaj semmikor.
Csendháborítás nincsen, garázda éji dal,
nincs bárja a halálnak, nem ömlik az ital.*

*A zenés gondolákról nem sírnak áriák,
sem a Sole miók-k, sem a Santa Luciá-k.
Nem hangzik sohasem, ha a toronyóra üt...
Jóéjszakát, Signora, álmodjál gyönyörűt!*

Venezia-Lidó, 1975.

Új Élet, 1975. október 1.